

[Jane Oksen]

interesseret i at vide, om der skal trækkes i kommunernes bloktilskud, om der skal indføres nye strafafgifter, eller hvilke andre styringsmekanismer ministeren påtænker over for kommunerne, når de ikke engang i et kommunalt valgår formår at sænke skattetrykket.

Svar (13/9 89):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Det er ikke usædvanligt, at den skatteudskrivning, der tegner sig i budgetforslagene, ikke realiseres i de vedtagne budgetter. Regeringen forventer derfor, at kommunerne vil holde aftalen af 2. juni 1989.

Hvad der skal ske, hvis aftalen ikke er overholdt, vil regeringen tage stilling til, hvis situationen kommer til at foreligge.

Spm. nr. S 1190

Til *indenrigsministeren* (4/9 89) af:

Jane Oksen (FP):

»Vil ministeren overveje at indføre en kommunal enhedsskat?«

Begrundelse

I forbindelse med, at en lang række borgere i denne tid foretager fiktive flytninger på grund af skattefordele, ville det være en god idé at indføre en kommunal enhedsskat, således at de meget store forskelle i de kommunale skatteprocenter ikke medvirkede til denne trafik.

Også af andre grunde kunne det være formålstjenligt med kommunal enhedsskat. I forbindelse med offentlige besparelser indgik regeringen en aftale med kommunerne den 2. juni 1989 om at nedsætte den kommunale skatteudskrivning under ét med 0,2 pct. i 1990. Det kniber gevaldigt for kommunerne at overholde dette. En kommunal enhedsskat ville løse problemet, således at kommuner med et højt service- og personaleforbrug blev nødsaget til at nedsætte dette. En kommunal enhedsskat ville være et glimrende styringsredskab for regeringen til at holde de stadig stigende kommunale udgifter i ro. Problemet med de såkaldte skattemoader ville også være løst, uden at det offentlige skulle snage i folks privatliv ved at forlange begrundelser for flytning.

Svar (13/9 89):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Af flere grunde kan jeg ikke tilslutte mig ønsket om en kommunal enhedsskat.

Det kommunale selvstyre må efter min opfattelse for at være reelt indebære, at kommunalbestyrelsen over for vælgerne står til ansvar for at skaffe den nødvendige finansiering.

Hertil kommer, at jeg langtfra er overbevist om, at en enhedsskat vil være et effektivt styringsmiddel. I Norge har man et skatteloft for alle kommuner, der i praksis virker som en kommunal enhedsskat, men de kommunale udgifter er i 1980'erne alligevel vokset hurtigere i Norge end i Danmark. Det kan bl.a. hænge sammen med, at netop ansvaret for skatteudskrivningen gør kommunalpolitikere her i landet interesserede i at holde igen, således at der kan indgås aftaler mellem stat og kommuner om udgiftsudviklingen.

Endelig må det fremhæves, at en enhedsskat ville give en række kommuner mulighed for en betydelig forøgelse af deres service, mens andre måtte skære voldsomt ned. Jeg er bange for, at konsekvensen af indførelsen af enhedsskatten meget vel kunne blive nettoudgiftsstigninger, idet egentlige udgiftsreduktioner erfaringsmæssigt støder på stor modstand, mens enhver hindring for vækst i kommuner med lav service ville være fjernet.

Spm. nr. S 1191

Til *socialministeren* (4/9 89) af:

Glistrup (FP):

»Hvad vil regeringen gøre for at harmonisere de vidt forskellige statsrefusionsregler på socialområdet?«

Begrundelse

Bistandslov, a-kassesystem og førtidspensionslov er nogle af eksemplerne på, at offentlig hjælp bevilges decentralt, og at der gælder vidt forskellige regler om, hvor store dele af hjælpen der betales af statskassen. Svaret på nærværende spørgsmål bedes som udgangspunkt beskrive de statslige dækningsprocenter i disse tre systemer og i andre af de socialordninger, hvor tilsvarende mekanismer gør sig gældende.

Ulemperne ved, at man ikke for længst har fulgt Z-forslagene om 100 pct.s dækning fra statskassen i alle tilfælde, er mangfoldige. En af dem afdækkes i Socialforskningsinstituttets rapport nr. 11 af 30. august 1989 (»Førtidspension eller . . . «) om, at nogle kommuner er